

Önünde çok korkunç meseleler var!

“İ’lem eyyühe’l-aziz! Senin önünde çok korkunç büyük meseleler vardır ki, insanı ihtiyata, ihtimama mecbur eder.”

“Birisi: Ölümdür ki, insanı dünyadan ve bütün sevgililerinden ayıran bir ayrılmaktır.”

“İkincisi: Dehşetli, korkulu ebed memleketine yolculuktur.”

“Üçüncüsü: Ömür az, sefer uzun, yol tedariki yok, kuvvet ve kudret yok, acz-i mutlak gibi elîm elemlere mâruz kalmaktır.”

“Öyleyse, bu gaflet ü nisyan nedir? Devekuşu gibi başını nisyan kumuna sokar, gözüne gaflet gözlüğünü takarsın ki Allah seni görmesin. Veya sen Onu görmeyesin. Ne vakte kadar zâilât-ı fâniyeye ihtimam ve bâkiyat-ı dâîmeden tegafül edeceksin?”